

Det er en Forbindelse, som vi maae finde os i, og see lidt efter lidt at bringe saa Meget som muligt ud af den; og veed det ærede Medlem, hvorledes han bedst kan faae noget ud af denne Forbindelse? Derved at han opgiver en Modstand, som kun udtommer sig i Ord, men ikke kan føre til nogen Gjerning.

Müller: Saalænge den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 1ste Valgfreds (Lindberg) indskrænkede sig til at fremsætte den Paastand, at det var umuligt at bevogte Elbgrændsen, uden at føre noget Beviis for det, og saalænge Debatten stod paa det Punkt, at den høitærede Finantsminister i Svar herpaa gjorde opmærksom paa, at Regjeringen kjendte Grændsens Vanffeligheder, men troede at mægte disse Forhold, fandt jeg det uforsvarligt paa dette Trin af Sagen at tage Ordet; men den ærede Rigsdagsmand tog senere med stor Sikkerhed en anden Angrebsstilling i Sagen. Jeg vil ikke holde mig til, hvad der efter hans Udtalelse skal have viist sig ved Elben i Aaret 1813; han har formodentlig meent, medens Continentalspærringen under Napoleon fandt Sted, og de Forhold, som eksisterede dengang; hvorvidt han rigtig kjender hine Forhold, veed jeg ikke. Han har talt om danske Tropper ved Elben og om Toldsmugleri, som de dengang ikke kunde forhindre. Han maa, formener jeg, have meent Forholdene, som de vare ved Elbstrømmen, da Husar-Commandoer til den betegnede Tid dannede Toldbevogtning dernede. Dette som foreløbig Bemærkning. Han sagde et andet Ord, som nærmest har bragt mig til at reise mig, nemlig, at Beviiset for, at en Toldbevogtning ved den holsteenske Sydgrændse var umulig, laa i det, som passerede i hiint Tidsrum, og at det, der da foresaldt, havde sin Grund i Stemningen dernede, og at den altid havde været saaledes, og at det ikke alene var nu, at der var en saadan for hver dansk Toldbevogtning farlig Stemning. Da maa jeg dog tillade mig at komme, ikke med løse Tanker om Sagen og Fortidens Stemninger, men udtale den Mening om de af ham berørte Forhold og hans Slutninger, som jeg har, begrundet paa Erfaring, og jeg skal nævne, hvorledes jeg er kommen til den og til min Anskuelse. Jeg har nemlig staaet som Dvertoldinspecteur for

Hertugdømmet Slesvig og Eidercanalen i det Dieblis, den danske Toldforening med Slesvig og Holsteen sidst blev sluttet og traadte ilive, den 1ste Januar 1839; dengang var, efter den ærede Rigsdagsmands Paastand, altsaa den Stemning hos Befolkningen tilstede, hvorpaa han nu beraaber sig for at begrunde, at Sydgrændsens Toldbevogtning er umulig. Jeg maa erklære dette hans Paasagn og denne hans Paastand for aldeles urigtig. Fremdeles er hans Udtalelse om Bevogtningens Umulighed, naar sees hen til de factiske Forhold, fuldstændig feilagtig. Han har ikke skielnet tilbørlig mellem den Afdeling, som Naturen har lagt i denne Grændse; han har nemlig ikke lagt Mærke til eller idetmindste ikke udtalt, at der er Tale om en Vandgrændse, Elbgrændsen, og en Landgrændse. Det burde han vistnok ikke have undladt, naar han vil danne en saadan Opposition, der jo skal være belærende og af Indflydelse paa Sagens Udfald, og naar han med saa fuld Bestemthed udtaler sine Meninger. Elbgrændsen er, det erklærer jeg som min faste Overbeviisning, støttet paa idetmindste 6 Aars Embedserfaring, en Grændse, der er lettere at bevogte end den Vandgrændse, vi have paa vor Østkyst, og det af den simple Grund, at Elben, som hver Mand veed, har Ebbe og Floed. Naar Ebben indtræder, da lader man, med Undtagelse af visse Punkter, hvor større Vandløb gaae ud i Elben og gjøre en Landing tænkkelig, Øphvnet hvile, medens man paa Østkysten selvfølgerigen har Landingspunkter paa saagodtsom ethvert Sted og hele Døgnet igjennem, med Undtagelse af den Tid, i hvilken Vinden bærer stærkt paa Land. Hvad Landgrændsen angaaer, saa skulde den ærede Rigsdagsmand have lagt Mærke til, at i det Patent, der for kort siden er udfkommen for Hertugdømmet Holsteen, og der, naar dette Lovforslag, vi nu behandle, er bleven Lov, da ogsaa har stor Betydning for os, er der fastsat en Grændselinie, en saakaldet Grændse-Rayon paa en Mil, hvor al Færdsel med Gods af finantiel Betydning er under skarp Toldcontrol, og skal være ledsaget af Legitimationsbeviiser, som skulle være attesterede af Toldvæsenet. Den ærede Rigsdagsmand har endvidere, idet han med